

організовується як спільну діяльність, яка дозволяє актуалізувати особистісний досвід всіх учасників.

Статистичні дані які подаються закладом освіти кожен рік відображаються частково в Державній інформаційній системі освіти, бюлетенях ДНП «Інститут освітньої аналітики» та інших і відносяться до відкритих даних. Як індикатори додають в обчислення економічні, демографічні та інші показники.

Методи статистичного аналізу виступають, як потужний засіб не тільки для аналізу стану елементів освітнього середовища, але й в якості обґрунтування шляхів для побудови механізмів оптимального управління розвитком спільної діяльності вище наведених категорій.

Проблематика взаємодії окремих категорій досліджувалась математичними методами, зокрема теорія ігор в роботах [1,2], статистичний аналіз елементів освітнього процесу висвітлена в роботі [3], в звітах міжнародних дослідженнях PISA та інших, але в науковій літературі відсутні дослідження поведінки системи в цілому, враховуючи показники які максимально характеризують кожну категорію.

Список використаних джерел:

1. Шиян, А. А. (2009). *Теорія ігор: Основи та застосування в економіці та менеджменті*. Вінниця: Вінницький національний технічний університет.
2. Солопченко, Д. В. (2015). Применение теории игр в образовательном процессе. *Научный журнал КубГАУ*, 112(08), 5-12.
3. Пашковська, А. Ю. (2016). Статистичний аналіз стану середньої освіти в регіонах України. *Науковий вісник національної академії статистики, обліку та аудиту*, (1-2), 7-13.

EOI 10.11232/11.10.2019.v2.007

МЕТА І ЗАВДАННЯ КОМПЕТЕНТІСНО ОРІЄНТОВАНОГО НАВЧАННЯ

Доротюк Ольга Геннадіївна

науковий співробітник відділу профільного навчання
Інституту педагогіки НАПН України, Україна

Головною метою компетентісно орієнтованого навчання, є таке розкриття можливості зростаючої людини, при якому вона здатна творчо проявити себе, самовизначитися, самоствердитися, самореалізуватися, через соціально-значимі справи (професію). Проблема професійного самовизначення, тобто проблема вибору професії, становлення і закріплення в обраній сфері професійної діяльності завжди була актуальна для молоді і завжди була предметом вивчення педагогів, соціологів і психологів.

Актуальність проблеми полягає в тому, що в умовах соціально-економічних реформ, чітко окреслилася затребуваність працівника нового

типу, що володіє високою мобільністю, готовністю до безперервного самоосвіти і саморозвитку. Все це породжує нові освітні потреби та запити.

Значну роль у формуванні зрілої цілісної особистості відіграє її спрямованість, інформованість, підпорядкування всіх її вчинків певної мети.

До недавнього часу освіта передавала підростаючому поколінню системи норм, орієнтири соціально прийнятної поведінки, що забезпечувало збереження державного устрою суспільства і відносно безболісне входження школярів у доросле життя. Швидка зміна і різноманіття соціальних орієнтирів, політична розбалансованість суспільства створюють ситуацію невизначеності в освіті. При цьому спостерігаються різні тенденції. **Перша** - диференціація освітніх інститутів та професійних училищ, коледжів, ліцеїв, які формують власну нормативну модель випускника. **Друга** - виділення мінімуму, який би забезпечив адаптацію випускника до умов соціального оточення. **Третя** - розвиток у старшокласників здатності самовизначатися в постійно змінюється сучасному суспільстві у відповідності зі своїми потребами і цінностями. Підготовка людини до виконання різних соціальних ролей і одночасно розвитку здатності до саморозвитку та зміни свого буття - *основні соціальні функції і гуманістична місія компетентісно орієнтованої освіти.*

Висуваючи на перший план розвиваючу функцію освіти, якісно перетворюючи функцію адаптивну, системі освіти належить вирішити головне завдання - виховувати відповідальних громадян, здатних конструктивно працювати в проблемних ситуаціях і володіють моральною свідомістю, громадян, здатних творити сьогодення і майбутнє.

Компетентісно орієнтоване навчання спрямоване на реалізацію особистісно орієнтованого навчального процесу. При цьому істотно розширюються можливості вибудовування учнем індивідуальної освітньої траєкторії. Перехід до такого навчання переслідує основні цілі:

- Забезпечити поглиблене вивчення особистісних якостей учня;
- Створити умови для істотної диференціації змісту навчання учнів з широкими і гнучкими можливостями побудови школярами індивідуальних освітніх програм;
- Сприяти встановленню рівного доступу до повноцінної освіти різним категоріям учнів відповідно до їх здібностей, індивідуальних схильностей і потреб;
- Розширити можливості соціалізації учнів, забезпечити наступність між загальною і професійною освітою, більш ефективно підготувати випускників школи до засвоєння програм вищої професійної освіти.

Основна ідея оновлення загальної освіти в тому, що освіта має стати більш індивідуалізованою, функціональною та ефективною.

Беручи це до уваги, враховуючи особливості розвитку сучасного суспільства, необхідно чітко уявляти, в чому полягає розвиток особистості в рамках освітнього простору. Головна мета середньої загальноосвітньої школи - сприяти розумовому, моральному, емоційному і фізичному розвитку особистості, всіляко розкривати її творчі можливості, формувати засноване на загальнолюдських цінностях світогляд, гуманістичне ставлення,

забезпечувати різноманітні умови для розквіту індивідуальності дитини, з урахуванням його вікових особливостей.

У зв'язку з цим можна припустити появу в шкільних установах педагогів та соціальних педагогів нової формації, які в змозі будуть виконувати психологемку діяльність з інформаційної і педагогічної підтримки соціально-професійного самовизначення учнів.

Адже компетентісно орієнтоване навчання спрямоване на реалізацію особистісно-орієнтованого навчального процесу.

Список використаних джерел:

1. Кондрашихіна, О. А. (2009). *Диференціальна психологія*. Київ: Центр навчальної літератури.
2. Равен, Дж. (2002). *Компетентність у сучасному суспільстві*. Москва: Коріто-Центр.
3. Сковорода, Г. С. (2005). *Твори у двох томах (Т. 1)*. Київ: Обереги.

EOI 10.11232/11.10.2019.v2.008

ОРГАНІЗАЦІЯ ДОСЛІДЖЕННЯ ІНТЕЛЕКТУ УЧНІВ У ЗАКЛАДАХ СЕРЕДНЬОЇ ОСВІТИ

Доротюк Валентина Іванівна

кандидат психологічних наук, старший науковий співробітник,
завідувач відділу профільного навчання
Інституту педагогіки НАПН України, Україна

Аналіз наукової літератури свідчить, що проблема інтелекту взагалі і інтелектуальних здібностей зокрема, цікавить багатьох науковців. В цьому напрямку є значна кількість досліджень, але існує значна кількість теорій інтелекту, які не завжди узгоджені між собою. Що стосується інтелектуальних здібностей, то в цьому напрямку зазначені основні контури дослідження, розроблений концептуальний апарат, його основні характеристики, виявлена залежність індивідуальних особливостей інтелекту від півкульної організації діяльності мозкових структур.

Але, незважаючи на ці досить значні досягнення у вивченні індивідуальних особливостей прояву інтелекту, в цьому напрямку досліджень є ще багато нерозв'язаних питань. Зокрема, нез'ясована проблема індивідуальних особливостей розвитку окремих факторів інтелекту, не розв'язано питання взаємозв'язку дивергентного і конвергентного мислення в окремого індивіда, не розкрита залежність між рівнем розвитку інтелекту і його предметною спрямованістю тощо.

Такому стану наукових досліджень відповідає практика психодіагностики у шкільному навчанні. Особливо це стосується інтелектуально-психомоторної діссінхронії. Сутність цього явища в тому, що діти швидко оволодівають читанням: в 3-4 роки не лише швидко читають, але виявляють підвищену активність в одержанні інформації. Але дуже часто в таких дітей виникають